

Nejlepší učni instalatéři soutěžili v brněnském finále

Finále 21. ročníku soutěže odborných dovedností Učeň instalatér 2018 se také letos konalo na výstavišti v rámci doprovodného programu Stavebních veletrhů Brno 2018. Odborným garantem již tradičně byl Cech topenářů a instalatérů České republiky, organizaci skvěle zvládal Ing. Andrzej Bartoš, předseda sekce vzdělávání garantujícího cechu a ředitel Střední školy polytechnické Brno, Jílová, p. o. Konalo se od úterý 24. dubna do čtvrtka 26. dubna. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo tradičně v Rotundě pavilonu „A“ v pátek 27. dubna 2018.

Čtenáři časopisu INFO vědí, že už několik let jsou podmínky pro tuto stále populárnější soutěž v celé zemi stejné. Chlapci (v uplynulých ročnících byla i dívka) pracují podle centrálně zadaných propozic, rovněž hodnotitelé mají společná kritéria. Ve všech krajích jsou stejní i rozhodčí. V brněnském finále se soutěžilo v družstvech i jednotlivcích, soutěžili vítězové ze třinácti krajských kol. „Z některých krajů postoupili žáci se 450 body, jinde dosáhli přes 700 bodů. Aby to bylo spravedlivé, postupuje pouze vítěz krajského kola a pak samozřejmě žáci, kteří získali největší počet bodů. Takže například z kraje Zlínského, Vysočina nebo Pardubického soutěžili čtyři chlapci, z kraje Plzeňského, Ústeckého, Olomouckého, Karlovarského a hlavního města Prahy jen jeden,“ říká Jiří Štěpánek, jeden z finálových organizátorů, vedoucí učitel odborného výcviku ze zmíněné střední školy Jílová.

Připustil, že mezi kraji existuje rozdílná úroveň ve výsledcích, ale neznamená to, že by někde byli mladí méně šikovní. „Jde o přístup, někde dávají přípravě na soutěž větší váhu, zatímco někde pouze náhodně vyberou kluky a pošlou soutěžit,“ vysvětlil Štěpánek. Celkově nicméně ve finále převládají cílevědomí chlapci, větší část z nich plánuje dodělat po vyučení ještě jeden obor, u instalatérů to nejčastěji bývá elektrikář, tedy řemeslník se zkouškou podle příslušné vyhlášky. Možnost ročního zkráceného studia nabízí vedle školy Jílová v Brně řada ostatních podobných škol v celé zemi. Někteří plánují složit maturitní zkoušku.

Finálová soutěž měla osm částí. Svařování kovových trubek a pájení měděných probíhalo v areálu Střední školy polytechnické Brno, Jílová, protože v pavilonu P na výstavišti by se dodržovala bezpečnostní opatření jen s obtížemi. Za přítomnosti veřejnosti pak v pavilonu P probíhalo svařování plastových trubek, montáž umyvadla, mísy WC a otopného tělesa. Následovala montáž trubní sestavy.

Soutěžící pracovali podle plánu. Součástí soutěže byly také testy z teoretických znalostí. Mezi hlavní sponzory patřila společnost Ptáček, Geberit a Hansgrohe.

Instalatér je náročný obor

Ještě před vyhlášením vítězů finále jsme oslovili na výstavišti 18letého **Jana Smejka**, jenž získal instalatérské vědomosti a dovednosti na Střední škole stavební, Jihlava. V rodině žádného instalatéra nemají, strýc je elektrikář, táta malíř, děda zedník, takže k řemeslu měl blízko. Zvolil si jiný obor, jeden z nejnáročnějších, jak sám říká. Dodává, že by si instalatéri vzhledem k náročnosti i teoretické části studia zasloužili maturitní zkoušku. Ostatně o maturitě uvažuje, stejně jako o nástavbovém ročním studiu oboru elektrikář, „jeho“ jihlavská škola to umožňuje. Po vyučení začne pracovat ve firmě ve Velkém Meziříčí, kde bydlí, v záloze prý má ještě jednu, kdyby se mu v té první nedařilo. Pokud by měl svůj obor doporučit někomu mladšímu, vyzdvihl by zajímavé technické postupy, nové technologie. „V oboru je stále něco nového, budu se snažit novinky sledovat,“ řekl. V budoucnu by chtěl mít vlastní firmu.

Rovněž 18letý **Josef Cimický** bude absolventem Střední odborné školy a středního odborného učiliště Vocelova, Hradec Králové. K oboru instalatér se dostal neobvyklou cestou. Sám si totiž nejdříve podal přihlášku do armády, chtěl být profesionálním vojákem. Jenže máma mu vyplnila a poslala přihlášku na instalatéra a klempíře. Nelíčil podrobnosti dialogu mezi ním a matkou, nicméně poslechl a šel na instalatéra. „Nic jsem o tom oboru nevěděl, ale rychle mě zaujal, dnes toho nelituju,“ svěřil se. Cení si proti některým jiným řemeslům čisté práce, váží si toho, že musí mít pocit zodpovědnosti za odvedené dílo. Také on považuje instalatéra za náročný obor. Na rozdíl od kolegy Smejka neplánuje rozšířit si vzdělání, chce co nejdříve pracovat – v jedné hradecké firmě. Do budoucna rovněž plánuje vlastní firmu.

Oba jmenovaní mladí muži v průběhu učebních let prováděli doma či kamarádům a známým některé instalatérské práce. Jan Smejka uvedl, že doma montoval napouštěcí ventily, u bratra na stavbě domu instaloval sprchové kouty a další zařízení.

Instalatérů ubývá

Pro INFO se na výstavišti při finálovém klání vyjádřil též Ing. Andrzej Bartoš. Konstatoval, že početní stavy instalatérů za uplynulé dva roky klesají, i když počet žáků přijímaných do prvních ročníků zůstává zhruba stejný. „Do prvního ročníku oboru instalatér nastoupilo i ve školním roce 2017/2018 v celé zemi zhruba 930 žáků, ale ve třetím ročníku jich máme jen 760,“ řekl Bartoš. Úbytek vysvětluje náročností oboru i některými problémy žáků, mj. výchovnými. Konstatuje, že na obor instalatér by se mohli hlásit i mnohem schopnější žáci, kteří odcházejí na gymnázia. „Měli bychom přesvědčit rodiče a žáky, že řemeslo není dnes černé, špinavé, ani u oboru instalatér. Dobrý řemeslník slušně vydělává a lidé si ho váží,“ dodal Ing. Bartoš.